

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 198.

Anden Samling.

68de Møde.

Mandagen den 27de Januar.

(Fortsat).

Ordføreren (fortsat): Forsaavidt der er Spørgsmaal om, hvilken Regel der nu skulde følges, saa maa det bemærkes, at hverken Barigheden af Forøgelsen af Borgervæbningskatten eller Udsigten til en Nedsættelse kan efter de nu forandrede Forhold ubetinget knyttes til de Bestemmelser, der ere citerede. Men, ligesom Kjøbenhavns Borgervæbning har baade et stats- og et kommunalt Formaal, som vel kunne antages at have lige Deel i dens Beføstning, saaledes holder man sig saa nær som muligt til den forhenværende løvbegrundede Tingenes Tilstand, naar Udvalgets Forslag bliver taget tilfølg. Da det er sandsynligt, at Udgifterne paa Grund af Væbningens ringere Styrke og de foreslaaede Indskrænkninger ville gaae ned under 24,000 Rbd., saa kunde det rigtignok synes, som om Stadens Stilling vil blive ufordeeltigere, end den vil blive efter Tilslagsreglementet af 1825 § 12, i hvis Følge dens Tilskud rigtignok, naar Udgifterne f. Ex. virkeligt gik ned til 20,000 Rbd., ikke vilde blive mere end 8,000 Rbd., naar Finantserne nemlig skulde tilsvare den engang normerede Sum. Men paa den anden Side tager man intet Hensyn til, at den temporaire Byrde, som efter Pl. af 1843 paaligger Stadens Kasse, vilde da falde bort, ligesom den erhverver Borgervæbningsfonden, der ingenlunde forhen var til Communens vedvarende Disposition, og ligesledes er det jo paataent, at Livjægercorpsets Fond skal tilhøre Communen. Ved de Dplysninger, Udvalget har været i Besiddelse af, har det ikke seet sig istand til at gjøre noget mere tilfredsstillende Forslag. Saafernt der under

Sagen meddeles Dplysninger, som kunde føre til et andet Resultat, er Udvalget rede til at gjøre fornøden Lemping i sit Forslag. Endnu er der blot et Par Ord, jeg har at tilføie med Hensyn til § 5 i Udkastet, Lit. d, hvor der blandt dem, der have at indtræde i Borgervæbningen, nævnes „de til Sørullen henhørende Børnepligtige, der have opnaaet 23 Aars Alder.“ I den Redaction, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, ere de Svindrullerede udeladte, og det er seet paa Grund af Bestemmelserne i Børnepligtloven § 46, hvor der nemlig staaer: „Dersom nogen Svindrulleret ikke, inden han indtræder i sit 22de Aar, har saaledes bestjæftiget sig med Søfart og Fisseri, at han kan opføres i Rullen idetmindste som „Sovant“, skal han behandles til Udskrivning til Landfrigtstjenesten lige med det 22aarige Mandskab, og, befindes han der tjenstdygtig, overgaaer han til Landrullen. De usovante Sølimiter, som med 22 Aars Alderen ei befindes at have den fornødne Høide og Legemsdygtighed til Landfrigtstjenesten, skulle osv.“ Af denne Paragraph har man meent, at det fremgaaer, hvorledes der skal forholdes med de Svindrullerede, som ere 23 Aar gamle. Enten ville de findes i Sørullen som Sovante, eller ogsaa ville de være gaaede over i Landrullen og blevne Børnepligtige, eller ogsaa, som det tredie Tilfælde, ville de være ikke-tjenstdygtige. I de to første Tilfælde ere de jo af dem, der skulle behandles til Udskrivning, eller ere udfrevne, og saa skulle de efter de Regler, der ere foreslaaede, være frie; i sidste Tilfælde, naar de ikke ere tjenstdygtige, følger det ligefrem af, hvad der staaer i § 5, Lit. c: „de, der ere erklærede uskikkede til at tjene i den staaende Hær eller Forstærkningen, men dog ei aldeles utjenstdygtige,“ at de gaae over i Borgervæbningen. Det synes altsaa ikke, at de specielt behøve at nævnes i Sen, og derfor har